

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใด, ลี้อบนสติปัญญาของลูกจะเปิดขึ้นมากตามนั้น ผู้ที่ลืมการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วแล้วแล้ว พวกเขาคือลูกที่ไม่มีโชค
- คำถาม:** สิ่งใดคือพื้นฐานของการสะสมในบัญชีของลูก? รายได้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อยู่ในสิ่งใด?
- คำตอบ:** ลูกสะสมในบัญชีของลูกด้วยการให้ทาน มากเท่าใดก็ตามที่ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น รายได้ของลูกเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นมากตามนั้น ลูกหารายได้ที่ใหญ่หลวงด้วยการศึกษามูร์ลี มูร์ลีนี้คือการเปลี่ยนลูกให้สวยงามจากน่าเกลียด เวทมนต์ของพระเจ้านั้นอยู่ในมูร์ลี เป็นไปด้วยการศึกษามูร์ลีที่ลูกกลับมาั่งคั่งอย่างมาก
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทาง ซึ่งเราอาจล้มลงและต้องอยู่อย่างระมัดระวัง

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ลูกต้องล้มลงและลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง การลืมพ่อแล้วแล้วแล้วหมายถึงการล้มลง และการจดจำพ่อคือการอยู่อย่างระมัดระวัง มายาทำให้ลูกลืมพ่อ นี่คือประเด็นใหม่ใช่ไหม? ในความเป็นจริงไม่มีใครสามารถลืมพ่อของเขา ภรรยาจะไม่เคยลืมสามีของเธอเลย ที่นั่นที่พวกเขาหมั่นหมายกัน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาที่เชื่อมโยงกันและกัน ไม่มีเรื่องของการลืม สามีคือสามีและพ่อคือพ่อ เวลานั้นผู้ที่ไม่มีความดีและเรียกว่าเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเจ้าสาว เวลานั้นทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเจ้าสาวและพระเจ้าเรียกว่าเจ้าบ่าว ในทำนองเดียวกันผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าลูกๆ และพระเจ้าเรียกว่าพ่อ เวลานั้นสามีเหนือสามีทั้งหมดและพ่อของพ่อทั้งหมดคือผู้เดียว ในความเป็นจริงดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณ ในขณะที่แต่ละคนมีพ่อทางร่างแตกต่างกันไป พ่อสูงสุดเหนือโลกซึ่งเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพระเจ้าเดียวเท่านั้น, ชื่อของท่านคือชีพบบา หากลูกเพียงใส่ที่อยู่บนซองจดหมายว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ, ภูเขาอาบแล้วบอกชีว่าจดหมายของลูกจะมาถึงที่นี่ไหม? ลูกต้องเขียนชื่อบนซองจดหมายนั้น ผู้ที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชื่อของท่านคือชีวา ผู้คนพูดถึงคาสี มีวัดชีวาที่นั่น อย่างแน่นอนท่านต้องเคยไปอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาแสดงให้เห็นรามไปที่นั่นและที่นั่น และคานธีไปที่นั่นและที่นั่น ดังนั้นเป็นสิ่งที่มีภาพลักษณ์ของชีพบบาที่นั่นและที่นั่น อย่างไรก็ตามท่านไม่มีตัวตน ท่านเรียกว่าพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าพ่อของทั้งหมด ท่านคือพ่อของบราห์มา, วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน ชื่อของท่านคือชีวา มีวัดของท่านที่คาสีและมีวัดของชีวาในอัจเจนด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดวัดมากมายได้ถูกสร้างขึ้นให้ท่าน ในทำนองเดียวกันผู้ที่กราบไหว้ลักษมีและนารายณ์พูดว่าพวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดสวรรค์คงอยู่หรือพวกเขากลายเป็นนายของสวรรค์อย่างไร หากผู้กราบไหว้บูชาไม่รู้ชื่อของผู้ที่พวกเขากราบไหว้ สิ่งนี้จะเรียกว่าศรัทธาที่มงายใช่ไหม? ที่นั่นด้วยเช่นกันแม้ว่าลูกบางคนพูดว่า “บ๊อบ” ลูกยังไม่มีการตระหนักรู้จักที่สมบูรณ์ ลูกไม่รู้จักแม่และพ่อ ผู้ที่กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์กราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาไปที่วัดของชีวาและร้องเพลงสรรเสริญท่านด้วยเช่นกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือแม่และพ่อของพวกเขาอย่างไรหรือท่านกลายเป็นสิ่งนั้นเมื่อใด ชาวบารัตเองก็ไม่ได้ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ชาวคริสต์และชาวพุทธ ฯลฯ จดจำพระคริสต์และพระพุทธรเจ้า พวกเขาสามารถบอกในทันทีถึงชีวิตประวัติของพวกเขาว่าพระคริสต์มาเวลานั้นเวลานั้นเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ ในขณะที่ชาวบารัตไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขากราบไหว้ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวา, บราห์มา, วิษณุและชางก้า หรือแม่ของชาวโลก (จากัดอัมบา) หรือพ่อของชาวโลกหรือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเพียงเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาทั้งสองเท่านั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวิตประวัติของพวกเขา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายว่า: เมื่อลูกได้อยู่ในยุคทอง, ลูก ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกเคยปกครองที่นั่น ลูกรู้ว่าจะอย่างไรจึงลูกเคยปกครองที่นั่นและแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดและมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด, ลูกสูญเสียอาณาจักรและจากสวยงามลูกกลับมาที่น่าเกลียด ลูกเคยสวยงามแต่เวลานี้ลูกกลับมาที่น่าเกลียด ทุกวันนี้พวกเขาสร้างรูปภาพของนารายณ์สีน้ำเงินเข้มเช่นกัน ดังนั้นจึงบ่งบอกว่ากฤษณะนั้นเคยเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้เลย ยาดาวาสเคยเป็นผู้ที่ประดิษฐ์ชิปนาอูธ และฆราวาสและพันดาวาสเป็นพี่น้องกัน พี่น้องเหล่านี้เป็นเช่นปีศาจ ขณะที่พี่น้องเหล่านี้เคยสูงส่ง พี่น้องเหล่านี้เคยเป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พ่อทำให้พวกเขาสูงส่งเป็นพี่น้องที่สูงส่ง ดังนั้นอะไรเกิดขึ้นกับพี่น้องทั้งสองกลุ่ม? อย่างแน่นอนเคยมีชัยชนะสำหรับพันดาวาส ในขณะที่ฆราวาสถูกทำลาย ในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น แม้ว่าพวกเขาพูดว่า “มาแม่และบ๊อบ” แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักท่านทั้งสอง พวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธาของพ่อ พวกเขาไม่รู้ว่าจะบ๊อบกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเขา พวกเขาไม่สามารถรักษาศรัทธาเหล่านั้นได้ เนื่องจากการอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง, พวกเขา

จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทางร่างของพวกเขา ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง นี่คือประเด็นใหม่ที่ไม่มีมนุษย์ใดสามารถอธิบายได้ แม้ว่าขณะที่นั่งอยู่ที่นี้กับแม่และพ่อ บางคนไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน สิ่งนี้น่าอัศจรรย์ แม้ว่าพวกเขาถือกำเนิดที่นี่, พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน เพราะท่านไม่มีตัวตน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจท่านอย่างชัดเจน และพวกเขาไม่ได้ทำตามการชี้แนะของท่าน ดังนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่วิ่งหนีไป แม้กระทั่งหลังจากประหลาดใจในความรู้ หากพวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักผู้ที่ให้มรดกแห่งสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิดแก่พวกเขา พวกเขาที่วิ่งหนีไป ผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อกล่าวได้ว่ามีโชค เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ มีความทุกข์อย่างใหญ่หลวงในโลกใช้ไหม? ไม่ว่ากรณีใดก็ตามอาณาจักรนี้ตกต่ำคดโกง ตามละครหลังจาก 5000 ปี จะมีโลกที่ตกต่ำคดโกงเช่นเดียวกันนี้อีกครั้ง แล้วพ่อจะมาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งอาณาจักรที่บริสุทธิ์และสูงส่งของอำนาจการปกครองของยุคทอง ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือโลกของมนุษย์ โลกของเทพคงอยู่ในยุคทอง ที่นี้มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพที่บริสุทธิ์คงอยู่ในยุคทอง มีเพียงผู้ที่กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่สิ่งนี้ได้รับการอธิบาย ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะเฝ้าแต่ได้รับการอธิบาย ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กลายเป็นเทพในภายหลัง หากพวกเขาไม่กลายเป็นบราห์มิน พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ทันทีที่พวกเขาพูดว่า “มาแม่และบ๊อบ” พวกเขาเข้ามาสู่สกุลบราห์มิน แล้วทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง อับราฮัมและพระเยซู ฯลฯ ไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร พระคริสต์มาเพียงลำพังและเข้ามาในร่างของบางคนเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ แล้วดวงวิญญาณผู้ที่ เป็นของศาสนาคริสต์ก็เฝ้าแต่ตามเขาลงมาจากเบื้องบน เวลานี้ดวงวิญญาณชาวคริสต์ทั้งหมดอยู่ที่นี้ เวลานี้, เป็นเวลาสุดท้าย, ที่ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อกลายเป็นผู้นำทางสำหรับทุกคนและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ พ่อคือผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้แนะทางสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านเพราะการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นบริสุทธิ์ใช้ไหม? เวลานี้โลกที่มีตัวตนนี้ ไม่บริสุทธิ์(ตกต่ำ) เวลานี้ใครจะสามารถชำระพวกเขาทั้งหมดได้เพื่อที่พวกเขาจะสามารถกลับไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดมา! พระเจ้าผู้เป็นพ่อมาและบอกเราว่า ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อทั้งโลกกลับมาตกต่ำ พวกเขาเฝ้าแต่สร้างระเบิดและลูกกระสุน ฯลฯ เพื่อที่จะฆ่ากันและกัน ในด้านหนึ่งพวกเขากำลังสร้างระเบิดและในอีกด้านหนึ่งจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ, น้ำท่วม, แผ่นดินไหว ฯลฯ ไฟจะแลบและผู้คนจะล้มป่วย แล้วป่วยต้องถูกทำขึ้น! ป่วยนั้นทำมาจากขยะใช้ไหม ทั้งโลกจำเป็นต้องมีป่วยเพื่อที่จะผลิตพิษผลชิ้นหนึ่ง เพียงบารัตเท่านั้นที่คงอยู่ในยุคทอง ผู้คนมากมายจะถูกทำลายในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรเทพ ทุกสิ่งและผู้คนอื่นจะถูกทำลายและแล้วลูกที่เหลือจะไปสวรรค์ ทุกคนนั้นจดจำสวรรค์แต่ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ไหน เมื่อบางคนตาย พวกเขาพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ แต่หากบางคนตายในยุคเหล็ก อย่างแน่นอนเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคเหล็กใช้ไหม? บางคนไม่แม้กระทั่งมีสำนึกน้อยนิดนี้ แม้ว่าพวกเขาถูกให้สัญญาดอกเตอร์ทางปรัชญา ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด มนุษย์เคยมีค่าควรแก่การมีชีวิตอยู่ในวัด นั่นคือมหาสมุทรแห่งน้ำนม ในขณะที่ในเวลานี้คือมหาสมุทรของยาพิษ เป็นพ่อผู้ให้อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านต้องสอนมนุษย์ ท่านนั้นไม่ได้สอนสัตว์ พ่ออธิบายว่า: ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เช่นมนุษย์ที่ร่ำรวยเฟอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่ยากจนมีหม้อดินเหนียว ในขณะที่ผู้ที่มั่งคั่งจะมีสิ่งของทางวัตถุมากมาย เป็นลูกผู้ที่ยากจนในยุคทองดังนั้นลูกจึงมีปราสาทราชวังเพชรและทองคำ ไม่มีความสกปรกและไม่มึนเหม็นใดๆ ฯลฯ ที่นั่น ที่นี้มีกลิ่นเหม็น เหตุนี้เองจึงมีการจุดธูป ที่นั่นมีกลิ่นหอมที่เป็นธรรมชาติของดอกไม้ ฯลฯ ที่นั่นไม่มีความจำเป็นใดที่จะจุดธูป ที่นั่นเรียกว่าสวรรค์! พ่อสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มองดูซิว่าท่านนั้นธรรมดาเพียงใด! ลูกแม้กระทั่งลิ้มที่จะจดจำพ่อเช่นนี้ ลูกลิ้มท่านเพราะลูกไม่ได้มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นเรื่องของความอับโชคขนาดไหนที่ลูกลิ้มพ่อและแม่ผู้ที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน พ่อมาและทำให้ลูกสูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด หากลูกไม่ได้ทำตามการชี้แนะของแม่และพ่อเช่นนี้, ลูกจะถูกพิจารณาว่าไม่มีโชคอย่างที่สุดถึง 100% ทุกคนจะต่างลำดับกันไป นั่นมีความแตกต่างที่ใหญ่หลวงระหว่างการกลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษาและการกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังศึกษามากเท่าใด ที่แห่งอื่นผู้ก่อตั้งศาสนา มา เพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ในขณะที่ ที่นี้มีแม่และพ่อเพราะนี่คือหนทางครอบครัว ซึ่งเคยเป็นหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์และเวลานี้เป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลักษณะและนารายณ์เคยบริสุทธิ์ ลูกของพวกเขาที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเราจะกลายเป็นอะไร แม่และพ่อทำให้ลูกสูงส่งอย่างมากและดังนั้นลูกควรทำตามท่าน เป็นบารัตที่เรียกว่าประเทศของแม่และพ่อ ในยุคทอง, ทุกคนเคยบริสุทธิ์ ในขณะที่ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีการอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก แต่เมื่อลูกก็ยังไม่จดจำพ่อ และแล้วดังนั้นลือคสติปัญญาของลูกนั้นก็ปิดลง ถึงแม้ว่าลูกรับฟังแล้วลูกละทิ้งการศึกษานี้ไป, ลือคบนสติปัญญาของลูกก็ถูกปิด ลือคอย่างสิ้นเชิง ในโรงเรียนด้วยเช่นกันพวกเขาต่างลำดับกันไป มีคำกล่าวถึงสติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาที่สูงส่ง ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินไม่เข้าใจสิ่งใด เพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อแม้กระทั่ง 5 นาทีในตลอดทั้งวัน หากพวกเขาจดจำ

ท่านเป็นเวลา 5 นาที ล้อคสติปัญญาของเขาจะเปิดขึ้นมากตามนั้น หากพวกเขาจะจดจำท่านมากขึ้น ล้อคจะถูกเปิดขึ้นอย่างเต็มที่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระลี้กถึง ลูกๆ บางคนเขียนจดหมายมาหาบาบาและจำหน่ายจดหมายว่า “บาบาที่รัก” หรือ “ดาต้าที่รัก” ถ้าหากลูกเพียงแต่ใส่ที่อยู่บนจดหมายว่า “ดาต้าที่รัก” และส่งจดหมายนั้น, จดหมายนั้นจะมาถึงหรือ? ลูกต้องเขียนชื่ออย่างแน่นอน? มีดาต้าและดาดีมากมายในโลก อัจชะ

วันนี้คือวันดีพาลี ผู้คนเปิดบัญชีใหม่ในดีพาลี ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง พรหมณ์เหล่านั้นให้นักธุรกิจเปิดบัญชีใหม่ ลูกก็ต้องมีบัญชีใหม่ด้วยเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ บัญชีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นบัญชีของการสูญเสีย(ขาดทุน)ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับซึ่งมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้รับความสงบและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่นั่นและอธิบายประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ แต่เพียงลูกๆผู้ที่ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่มาหาพ่อ บางคนขณะที่ก้าวไปก็เริ่มสูญเสียรายได้ของพวกเขา แล้วสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสะสมมาก็ถูกยกเลิก บัญชีของลูกเพิ่มพูนขึ้นเมื่อลูกให้ทานแก่ผู้อื่น หากลูกไม่ได้ให้ทาน รายได้ของลูกก็ไม่ได้เพิ่มขึ้น ลูกเพียรพยายามเพื่อเพิ่มรายได้ของลูก สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกให้ทานแก่ผู้อื่นเท่านั้นและทำให้พวกเขาสามารถได้รับคุณประโยชน์ การให้คำแนะนำของพ่อแก่บางคนหมายถึงการสะสม หากลูกไม่ได้ให้คำแนะนำของพ่อ, ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใด รายได้ของลูกนั้นยิ่งใหญ่อย่างที่สุด ลูกสามารถหารายได้ที่แท้จริงด้วยการศึกษามูรลี แต่ลูกเพียงต้องรู้ว่าเป็นมูรลีของใคร ลูกๆ รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกันว่าผู้ที่กลับมาเก่าเกลียดแล้วนั้นต้องรับฟังมูรลีเพื่อที่จะกลับมาสวยงาม “มีเวทมนตร์ในมูรลีของท่าน” พวกเขาพูดถึงเวทมนตร์ของพระเจ้า ดังนั้นมีเวทมนตร์ของพระเจ้าในมูรลีเหล่านี้ เป็นในเวลานี้ที่ลูกมีความรู้นี้ เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ เมื่อพวกเขาไม่ได้มีความรู้นี้ ดังนั้นผู้ที่มาหลังจากพวกเขาจะมีความรู้นี้ได้อย่างไร? คัมภีร์ทั้งหมดที่ลูกเขียนขึ้นในภายหลังจะถูกทำลายหมดด้วยเช่นกัน ก็ตะที่แท้จริงของลูกนั้นน้อยนิดอย่างมาก ในขณะที่ในโลกมีกิตะมากมายหลายแสน ในความเป็นจริงรูปภาพนั้นที่เป็นกิตะที่แท้จริง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากจากกิตะเหล่านั้นเท่ากับที่พวกเขาสามารถเข้าใจจากรูปภาพเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. จงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากและทำให้ตนเองเป็นผู้ที่มีโชค เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ จงเป็นบราห์มินที่มั่นคง
2. ในการที่จะจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฝึกฝนการลี้มร่างกายของลูก

**พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นโยกยุกต์(มีศิลป์วิธีในโยคะ)อยู่เหนือสำนึกที่เป็นร่าง โดยการพิจารณาตัวลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นสารถิคุและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง วิธีที่ง่ายตายที่จะกลับมาโยกยุกต์คือการเคลื่อนไปขณะพิจารณาตัวลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นสารถิคุและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง “ฉัน ดวงวิญญาณนี้เป็นผู้ที่ซบซี้พาทะนะนี้” การตระหนักรู้นี้ทำให้ลูกละวางจากพาทะนะของลูก ร่างกายของลูก และจากสำนึกที่เป็นร่างรูปแบบใดๆโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ลูกก็กลายเป็นโยกยุกต์อย่างง่ายตายและทุกการกระทำที่ลูกทำจะยุกติยุกต์ (ลูกต้องแม่นยำ) โดยการพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นสารถิคุ อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ถูควบคุมโดยอวัยวะประสาทสัมผัสของเขา

**คติพจน์:** เพื่อที่จะเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ ทำให้ "การใส่ใจ(paying attention)" และ "การฝึกฝนสิ่งนี้ (practicing this)" เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก

\*\*\* โอม ขานดี \*\*\*